

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10SZa/7/2013
Identifikačné číslo spisu:	7012201313
Dátum vydania rozhodnutia:	26.06.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7012201313.6

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: F. R. P., nar. XX.XX.XXXX, štátny príslušník E., zastúpený Advokátskou kanceláriou Škamla, s.r.o., Makovického č. 15, Žilina, proti odporcovi: Prezídium Policajného zboru Úradu hraničnej a cudzineckej polície Riaditeľstva hraničnej polície Prešov, Oddelenie cudzineckej polície PZ Košice, Trieda SNP č. 35, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. s.: PPZ-HCP-PO6-ZVC-28-037/2012 zo dňa 31.10.2012, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Sp/25/2012-122 zo dňa 14.05.2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa o d m i e t a .
Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 3Sp/25/2012-122 zo dňa 14.05.2013 zrušil napadnuté rozhodnutie odporcu č. s.: PPZ-HCP-PO6-ZVC-28-037/2012 zo dňa 31.10.2012 podľa § 250j ods. 2 písm. e) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v platnom znení (ďalej len „O. s. p.“), v spojení s § 250q ods. 2 veta prvá O. s. p a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie. Rozsudkom tiež priznal navrhovateľovi právo na náhradu trov konania vo výške 323,50 Eur.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie proti výroku o náhrade trov konania a žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu v druhej výrokovej časti zmenil a zaviazal odporcu na zaplatenie náhrady trov konania navrhovateľovi vo výške 1 353,85 Eur. V prípade úspechu si navrhovateľ uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

V odvolaní navrhovateľ uviedol, že s napadnutým výrokom nesúhlasí z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f) O. s. p., teda z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa názoru navrhovateľa sa poučenie krajského súdu o neprípustnosti odvolania vzťahuje iba na prvý výrok, pričom vo vzťahu k druhému výroku zákon podanie odvolania nevylučuje, a preto bolo poučenie krajského súdu, obsiahnuté v napadnutom rozsudku, neúplne a nesprávne. Ďalej navrhovateľ v odvolaní uviedol konkrétne námietky voči rozsudku krajského súdu ohľadne výpočtu

náhrady trov konania.

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie navrhovateľa smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné a preto ho bolo potrebné v zmysle ustanovenia § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. odmietnuť.

Podľa § 250j ods. 4 veta prvá a druhá O. s. p. súd uvedie vo výroku rozsudku ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, pričom na posúdenie prípustnosti odvolania je rozhodujúci výrok rozsudku.

Z výroku rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Sp/25/2012-122 zo dňa 14.05.2013 odvolací súd zistil, že krajský súd zrušil rozhodnutie odporcu č. s.: PPZ-HCP-PO6-ZVC-28-037/2012 zo dňa 31.10.2012 podľa § 250j ods. 2 písm. e) O. s. p.

Podľa § 246c ods. 1 veta druhá O. s. p. je opravný prostriedok prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti.

Podľa § 250s veta druhá O. s. p. je proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a) a b).

Podľa § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Skutočnosť, že súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie odporcu podľa § 250j ods. 2 písm. e) O. s. p., má za následok, že odvolanie proti takémuto rozhodnutiu súdu podľa § 250s O. s. p. nie je prípustné - ani do merita vecí, ani voči trovám konania. Rovnaký názor vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. k. II. ÚS 181/2011-35 zo dňa 14. septembra 2011, v ktorom s odvolaním sa na § 246c ods. 1 vetu druhú O. s. p. uviedol, že vzhľadom na toto ustanovenie je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku akýkoľvek opravný prostriedok (teda aj odvolanie proti výroku o náhrade trov konania) prípustný iba vtedy, keď je to v tejto časti výslovne ustanovené.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti musel Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Sp/25/2012-122 zo dňa 14.05.2013 odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. a § 250s veta druhá O. s. p. ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže výsledok konania je obdobný, ako pri zastavení konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.